

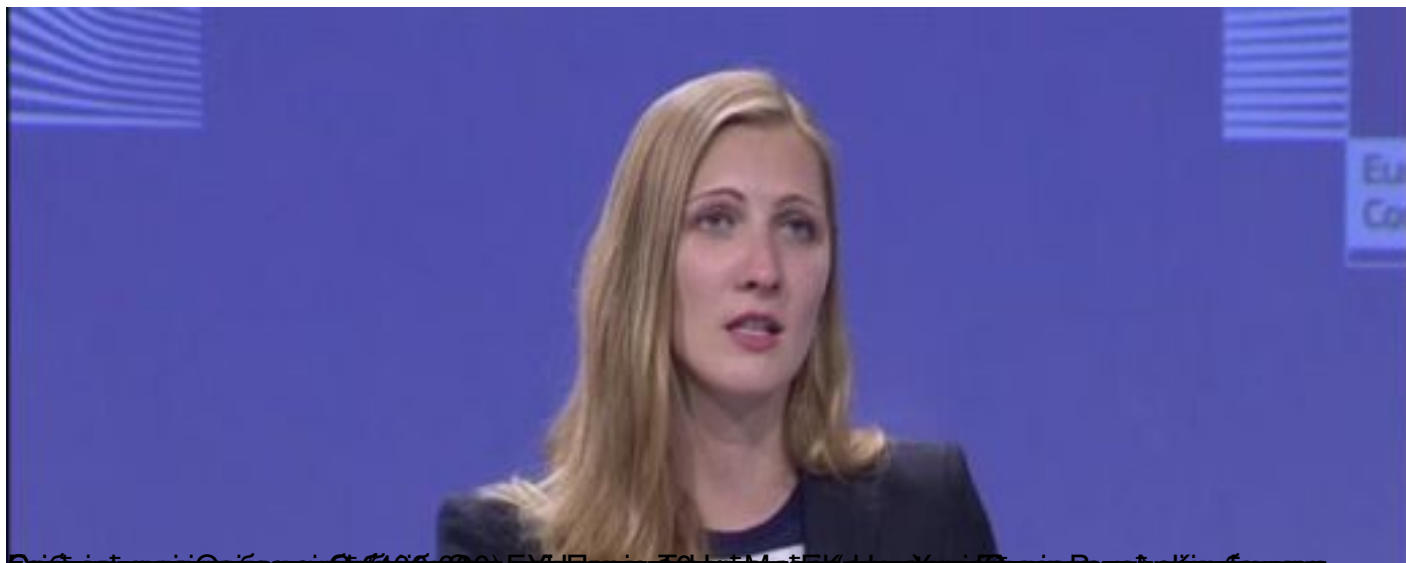

У првом тексту на ову тему описао сам стање ствари: хладно, методично, темељно, можда сурово, али истинито и без околишања и улепшавања. То је потпуно различито од електронских и штампаних медија у Србији под контролом странаца који нам Нову сеобу народа приказују тако да у нама изазову саосећања како би нас анестезирали и припремили да са што мање отпора примимо стотине хиљада ових људи да живе међу нама. У овом тексту ћу на исти начин објаснити шта је једино могуће решење.

До сада је ваљда свима јасно, осим блесавима (злонамернима који се праве блесави и уцењенима чији снимци се налазе у фиокама енглеске обавештајне службе одавно је све речено) да је Србији намењена улога сабирног логора за ове људе. Блесаве молим да погледају изјаве Улрике Луначек („...постоји хитна потреба да се помогне Србији да се ухвати у коштац са очекиваним закрчењем...“) и Антонија Гутереша („...потребно је да успоставимо капацитет за систематски пријем... ...Србија је место на које ћемо се сконцентрисати...) које су наши медији пренели у петак 18. овог месеца.

„Клешта, жица, избеглица“, или решити проблем на европски начин

Пише: Бранислав Ристивојевић
субота, 26 септембар 2015 19:41

„Клешта, жица, избеглица“, или решити проблем на европски начин

Пише: Бранислав Ристивојевић
субота, 26 септембар 2015 19:41

„Клешта, жица, избеглица“, или решити проблем на европски начин

Пише: Бранислав Ристивојевић
субота, 26 септембар 2015 19:41

